

**Problematika uplatnění obranné techniky pracovníkem SBS při
zabezpečení společenských akcí**

Problems of application defense techniques by workers of the
private security services for security events

Tomáš Cagaš

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky
Ústav elektrotechniky a měření
akademický rok: 2008/2009

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Tomáš CAGAŠ**
Studijní program: **B 3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**

Téma práce: **Problematika uplatnění obranné techniky
pracovníkem SBS při zabezpečení společenských
akcí**

Zásady pro vypracování:

1. Seznámit s obrannou technikou využívanou pracovníky SBS při zabezpečení společenských a obdobných akcí.
2. Možnou techniku beze zbraně a s obrannými prostředky specifikovat, včetně principu provedení a oprávněnosti jejího použití.
3. Zpracovat nejpravděpodobnější varianty použití obranné techniky pracovníkem SBS při zabezpečení uvedených akcí.
4. K tomu využít odpovídající názorný materiál.

Rozsah práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. **FIRST, R. BLAHUT, A. Sebeobrané modelové situace. 1. vyd. Praha: Policejní akademie, 1998. 78 s. Skripta 1057558.**
2. **KONEČNÝ, A. Sebeobrana a úpolová cvičení pro pokročilé. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 1997. 125 s. ISBN 80 7067 766 - x**
3. **LEBEDA, A. A. Sebeobrana. Sebeobrané umění pro každého. 3. vyd. Praha: Olympia, 1984. 377 s. 27 033 84.**
4. **LEVSKÝ, V. L. 500 chvatů sebeobran. 2. doplněné vydání. Bratislava: Obzor, 1968. 314 s. 1120 / I 66.**

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Zdeněk Maláník

Ústav elektrotechniky a měření

Datum zadání bakalářské práce:

20. února 2009

Termín odevzdání bakalářské práce:

20. května 2009

Ve Zlíně dne 20. února 2009

prof. Ing. Vladimír Vašek, CSc.

děkan

doc. RNDr. Vojtěch Křesálek, CSc.

ředitel ústavu

ABSTRAKT

V bakalářské práci je rozebrána problematika obranných technik pracovníků v průmyslu komerční bezpečnosti. Práce je rozdělena do dvou základních kapitol – části teoretické a části praktické. První část pojednává o počátcích vzniku organizovaného výtržnictví, taktice organizovaného výtržnictví a definuje základní právní pojmy. Druhá část seznamuje s obrannými technikami využívanými pracovníky soukromých bezpečnostních služeb při zabezpečení společenských akcí. Hlavní část popisuje konkrétní techniky v obranných situacích a je doložena odpovídajícím obrazovým materiálem.

Klíčová slova: profesní obrana, sebeobrana, zabezpečení akcí, obranné prostředky

ABSTRACT

The thesis includes techniques problems of workers in the commercial security industry. The work is divided into two chapters - the theoretical and the practical. The first part deals with the beginnings of the organized rioting, tactics of organized rioting and defines basic law concepts. The second part introduces the defense techniques used by the workers of the private security services for security events. The main part describes the specific techniques of defense situations and is supported by picture documents.

Keywords: professional defense, self-defense, security operations, defense devices

Děkuji vedoucímu své bakalářské práce Ing. Zdeňkovi Maláníkovi za odborné vedení a cenné konzultace.

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk bakalářské práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a jeden výtisk bude uložen u vedoucího práce;
- byl jsem seznámen s tím, že na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 21/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

že jsem na bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval.

V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně

.....
podpis diplomanta

OBSAH

ÚVOD	10
I TEORETICKÁ ČÁST	12
1. DŮVODY VZNIKU SLUŽBY PRO ZABEZPEČENÍ SPOLEČENSKÝCH AKCÍ	13
1.1. ZÁKLADNÍMI POJMY	13
1.1.1. Sebeobrana	13
1.1.2. Profesní obrana.....	13
1.1.3. Útok.....	13
1.1.4. Násilí	14
1.1.5. Agrese	14
1.1.6. Taktika.....	14
1.1.7. Výtržnictví.....	14
1.2. POČÁTKY VZNIKU ORGANIZOVANÉHO VÝTRŽNICTVÍ.....	15
1.2.1. Definice hooligans	15
1.2.2. Důvody vzniku organizovaného výtržnictví.....	16
1.2.3. Hooligans v České republice.....	16
1.3. TAKTIKA ORGANIZOVANÉHO VÝTRŽNICTVÍ.....	17
1.3.1. Taktika výtržníků na stadionu.....	17
1.3.2. Taktika výtržníků mimo stadion	18
1.4. TECHNIKA A MATERIÁL ORGANIZOVANÉHO VÝTRŽNICTVÍ	19
1.4.1. Pyrotechnika.....	19
1.4.2. Zbraně	19
1.4.3. Taktika výtržníků	20
1.5. ZÁVĚR.....	21
2. VYBAVENÍ PRACOVNÍKA SBS	22
2.1. PRÁVNÍ PODPORA PRACOVNÍKA SBS.....	22
2.1.1. Nutná obrana	22
2.1.2. Krajní nouze	23
2.1.3. Porovnání nutné obrany a krajní nouze.....	23
2.2. OCHRANNÉ PROSTŘEDKY	24
2.2.1. Ochrana hlavy	24
2.2.2. Chráníč zubů	25
2.2.3. Suspensor	25
2.2.4. Protiúderové rukavice nebo kožené rukavice	26
2.2.5. Chráníč zad.....	26
2.2.6. Holenice a chrániče kolen	27
2.2.7. Oblečení	27
2.2.7.1. Taktická vesta	27
2.3. OBRANNÉ PROSTŘEDKY	28
2.3.1. Teleskopický obušek.....	29
2.3.2. Tonfa	29
2.3.3. Gumový a klasický přímý obušek.....	30

2.4.	ZÁVĚR.....	31
II	PRAKTICKÁ ČÁST	32
3.	CHARAKTERISTIKA ČINNOSTI PRACOVNÍKA SBS PŘI ZABEZPEČENÍ SPOLEČENSKÝCH AKCÍ	33
3.1.	ZÁKLADNÍ TAKTICKÉ POSTUPY.....	33
3.1.1.	Úderové zóny	33
3.1.2.	Vzdálenost.....	36
3.1.3.	Konfliktní situace	36
3.2.	ROZŠÍŘENÉ ZPŮSOBY BOJE BEZE ZBRANĚ	37
3.2.1.	Bojový postoj	37
3.2.2.	Údery.....	38
3.2.3.	Přímý úder (jab, cross)	38
3.2.4.	Hák (hook)	39
3.2.5.	Zvedák (uppercut)	40
3.2.6.	Kopy	41
3.2.7.	Přímý kop (front kick).....	41
3.2.8.	Obloukový kop (low kick, round kick, high kick)	42
3.2.9.	Kop kolenem (knee strike)	43
3.3.	POUŽÍVANÉ ZPŮSOBY BOJE SE ZBRANÍ.....	44
3.3.1.	Způsob boje s tonfou	44
3.3.1.1.	Základní držení tonfy	45
3.3.1.2.	Direkt tonfou	45
3.3.1.3.	Úder švihnutím tonfy	46
3.3.2.	Obranné držení tonfy.....	47
3.3.2.1.	Bodnutí tonfou z obranného držení tonfy	48
3.3.2.2.	Úder rukojetí tonfy při obranném držení	49
3.3.2.3.	Úder tonfou s dvojím držením	50
3.3.3.	Údery teleskopickým obuškem	51
3.4.	ZÁVĚR.....	52
4.	NEJPRAVDĚPODOBNĚJŠÍ ZADRŽOVACÍ A ODVÁDĚCÍ TECHNIKY	53
4.1.	TECHNIKA BEZE ZBRANĚ	53
4.1.1.	Zadržení pomocí škrcení	53
4.2.	TECHNIKA S TELESKOPICKÝM OBUŠKEM	54
4.2.1.	Zadržení pomocí přitlačení obušku na hlavu nebo na krk	55
4.3.	TECHNIKA PROVEDENÁ VE DVOJICI	56
4.3.1.	Zadržení ve dvojici.....	56
4.4.	ZÁVĚR.....	57
	ZÁVĚR.....	58
	ZÁVĚR V ANGLIČTINĚ	59
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	60
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	61
	SEZNAM OBRÁZKŮ	62

ÚVOD

Bakalářská práce je zaměřena na problematiku uplatnění situací profesní obrany na hromadných kulturních akcích z pohledu průmyslu komerční bezpečnosti (dále jen PKB).

Toto téma jsem si vybral, protože v odvětví PKB, jako je zajišťování klidu při hromadných kulturních akcích, se pohybuji mnoho let. Za dobu působení v soukromých bezpečnostních službách (dále jen SBS) jsem získal názor, že firmy se nevěnují velmi důležitému výcviku svých členů v profesní obraně. Jedna z hlavních příčin je nedostatek literatury o tomto odvětví PKB, nezkušenost a nízká odbornost zaměstnanců. Dalším důvodem výběru tématu mé práce je můj zájem o bojové sporty. Bojová umění a systémy jsou mým největším koníčkem a aktivně je trénuji již od dětských let. Za roky, které se tomuto oboru intenzivně věnuji, mám již řadu zkušeností, vědomostí a informací, které bych rád předal začínajícím nebo nezkušeným příslušníkům SBS.

V mé práci se nejvíce zaměřuji na fotbalová sportovní utkání. Právě při fotbalových utkáních se události, jako trestné činnosti a výtržnictví, vyskytují s největší frekvencí. Dalším důvodem je pak skutečnost, že žádný jiný sport nemá větší počet radikálních fanoušků. Odtud plynou největší potyčky a bitky na fotbalových stadionech.

Teoretickou část rozdělují do dvou kapitol. První kapitola je zaměřena na důvody vzniku služby pro zabezpečení společenských akcí. Druhá část je věnována vybavení pracovníka SBS.

První kapitola se věnuje problematice zaměřené na počátky organizovaného výtržnictví, kdy, kde a proč vzniklo, popisuje jeho taktiku a chování výtržníků. Věnuje se také technice a materiálu používaného radikálními fanoušky, co používají jako zbraně a jak je používají. Druhá kapitola se zabývá právní podporou členů SBS. Pro úspěšnou činnost SBS je nutno znát základy právního prostředí, ve kterém se pohybujeme. Kapitola se dále věnuje vybavení příslušníku SBS. Zde jsou pak popsány charakteristické vlastnosti ochranných a obranných prostředků.

Praktická část je věnována taktickým postupům členů SBS, bojem beze zbraně, bojem se zbraní a nejpravděpodobnějšími zadržovacími a odváděcími technikami. Všechny popsané techniky vychází z mých zkušeností a pokusů aplikovat je v praxi. Práce člena SBS při zajišťování pořádku na hromadných kulturních akcích nevypadá jako akční

film. Proto jsou zde zdůrazněny a rozebrány nejúčinnější a nejrychlejší bojové techniky z obrovské palety všech možných bojových stylů.

TEORETICKÁ ČÁST

1. DŮVODY VZNIKU SLUŽBY PRO ZABEZPEČENÍ SPOLEČENSKÝCH AKCÍ

Společenské akce se stávají v poslední době dějištěm mnoha bitek a potyček. V dnešní době zajišťují klidný průběh akcí soukromé bezpečnostní agentury. Zde se občas pracovníci SBS dostanou do situací, kdy musí chránit cizí zájmy, čelit útokům a zabraňovat výtržnictví. Pro pracovníky SBS je důležité znát základní pojmy a informace o své profesi. Je přínos mít informace o historii, taktice, materiálním vybavení, celkovém pozadí radikálních fotbalových fanoušků.

1.1. Základními pojmy

Definice základních pojmů v problematice sebeobraných situací.

1.1.1. Sebeobrana

Sebeobrana je prostředek, který můžeme použít, pokud je náš zákonem chráněný zájem napaden. V sebeobraně chráníme svoje zájmy nebo majetek. Sebeobrana je množství úkonů, s jejichž pomocí se napadený člověk snaží zabránit útočnickovi ve způsobení fyzických zranění nebo jiných vážných škod. Můžeme chránit život, svobodu a majetek. Můžeme se bránit beze zbraně pomocí úderů, kopů, hmatů a chvatů. Se zbraní pomocí pistole, nože a dalšího nepřeberného množství zbraní. Bránit se můžeme také pasivně pomocí útěku a přivolání policie.

1.1.2. Profesní obrana

Profesní obrana je klíčovým pojmem pro pracovníky v průmyslu komerční bezpečnosti. Je to obrana při výkonu povolání příslušníku soukromých bezpečnostních službách. V profesní obraně bráníme cizí zájmy, tedy cizí zdraví nebo majetek.

1.1.3. Útok

V této práci se budeme zabývat pouze fyzickými útoky. Slovem útok je zde myšleno fyzické napadnutí oběti. Ten, kdo jej provádí, je útočník. Druhá strana se nazývá obránce. Všeobecně platí, že má útočník výhodu, protože určuje čas, místo, způsob a intenzitu útoku.

1.1.4. Násilí

Násilí je např. záměrné použití fyzické síly nebo hrozba fyzickou silou proti jiné osobě nebo skupině osob. Za násilí se také pokládá rovněž použití fyzické síly proti sobě samému. Násilí může způsobit zranění, smrt nebo jakoukoliv jinou újmu, ať už psychickou újmu nebo jakékoliv jiné strádání. Za násilí se nepokládá trénování bojových sportů nebo jde-li o nutnou obranu.

1.1.5. Agrese

Agrese je pojem pro chování, které cíleně a záměrně omezuje nebo ubližuje jiným osobám či věcem. Je aktem útočného jednání. Agresi rozdělujeme na myšlenkovou, verbální, fyzickou, afektivní a instrumentální. Afektivní agrese je krátkodobá, silná a prudká emoční reakce na nějaký podmět se zmenšeným sebeovládáním. Instrumentální agrese je snížení sebeovládání a útočné jednání například ve sportu, např. jako úmyslný faul. Různé faktory prostředí ovlivňují agresivitu. Lidé se častěji stávají agresivnějšími v horku, hlučném prostředí, v přeplněných a stísněných prostorech nebo v davu. Některé návykové látky (např. alkohol) zvyšují agresivní chování. Dalším faktorem je společnost ve které se jedinec nachází (např. přítomnost jiného člověka nebo skupiny osob). Poslední dva faktory agresivního chování nejvíce ovlivňují výtržnosti na fotbalových stadionech.

1.1.6. Taktika

Taktiku charakterizujeme jako vědu zabývající se metodami boje. Ať už útočného nebo obranného rázu. Taktika definuje kde a jakým způsobem provádím útok nebo obranu proti nepříteli. V našem případě to je použití konkrétních postupů a síly v jednotlivých potyčkách s výtržníky. Bez taktických zásad a postupů se v praxi neobejdeme. Mnoho členů SBS je zbytečně zraněno kvůli chybnému taktickému vedení v obranné situaci.

1.1.7. Výtržnictví

Trestní zákon definuje výtržnictví takto: „Trestný čin, jehož se dopustí ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí historickou nebo kulturní památku, hrob nebo jiné pietní místo anebo hrubým způsobem ruší přípravu nebo průběh organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí.”

1.2. Počátky vzniku organizovaného výtržnictví

První výtržnosti a násilí na sportovním fotbalovém utkání se datují do 13. století v Británii. Prakticky se jednalo bitvy a potyčky mezi fandícími lidmi ze soupeřících vesnic a měst. Na začátku 20. století občas docházelo k neorganizovaným vpádům a potyčkám na hřišti. Tyto potyčky byly vyvolány rozhodčími nebo hráči. Jedni špatně rozhodovali, druzí špatně hráli.

Novodobé fotbalové výtržnictví, jak ho známe dnes, vzniklo ve Velké Británii 60. letech 19. století. Později v 70. letech se fotbalové výtržnictví šíří do evropských zemí. Tyto země se poté staly dějištěm mnoha bitek a výtržností, jak na stadionech, tak v jejich okolí. Největším důvodem pro zdokonalení bezpečnostních opatření na stadionech byly tragédie v 80. letech, kdy při vzniklých výtržnostech zemřely stovky fanoušků. Nejtragičtější událost na fotbalovém stadionu se stala v roce 1989, kde nepořádek vyvolaný fanoušky zapříčinil smrt 96 lidí ušlapáním. Dnes se zesiluje a zdokonaluje přítomnost policejních jednotek, soukromých bezpečnostních agentur a pořadatelských služeb na sportovních utkáních. Dále se modernizují stadiony kamerovými systémy a lepšími bezpečnostními zábranami, aby se fanoušci dvou zneprátelených skupin k sobě nedostaly. Pořadatelé nebo příslušníci soukromých bezpečnostních služeb mají pravomoc provádět osobní prohlídku diváků při vstupu na stadion. Je i snaha zamezit konzumaci alkoholických nápojů na fotbalových utkáních. Prodává se zde nealkoholické pivo nebo jen pivo s nízkým obsahem alkoholu. Fanouškovské výtržnictví se neomezuje pouze na fotbal. Známe případy násilí a bitek na zápasech ragby, hokeji, házené, kriketu, a dalších sportovních utkáních. Fotbalový výtržníci byli nazváni hooligans.

1.2.1. Definice hooligans

Hooligans je označení pro fotbalové fanoušky, kteří vyhledávají střet s fanoušky ostatních klubů. Slovo hooligans dalo vzniknout českému slovu chuligáni. Vznik samotného slova hooligans je vysvětlován dvěma způsoby. Buď podle jména irského gangu Hooley (v překladu divoký), který se vyznačoval svým divokým přístupem k násilí a výtržnostem, nebo podle rodiny Hooligan, která byla známá svým terorem vůči ostatním lidem.

Tito fotbalový chuligáni jsou pevně vázáni na svůj oblíbený klub. Svoji příslušnost ke klubu vyjadřují nošením symbolů klubu, barev klubu a charakteristickým oblečením. V naprosté většině případů je fotbal jejich jediným oblíbeným sportem.

1.2.2. Důvody vzniku organizovaného výtržnictví

Samotná ideologie je postavena na společných názorech a hodnotách. Převážně se skládá z vyhraněného politického postoje, nesnášenlivosti k represivním orgánům, xenofobních a rasových předsudků. V jedincích vzniká pocit ztotožnění a sounáležitosti s určitou skupinou lidí. Tento pocit zesiluje spousta faktorů. Těmito faktory jsou společné zážitky, stejný druh oblečení, symboly klubu a odlišení se od jiných skupin.

Důvodem výtržnických fotbalových skupin není klasické fandění při sportovních klání svém klubům, ale regulérní bitka mezi chuligány jednotlivých klubů. Bitky a výtržnosti neprobíhají jen na stadiónech, ale také v poslední době vznikly smluvené bitky chuligánských skupin, které se konají mimo stadion. A to z důvodu utajení před policií a také zvýšení bezpečnostních opatření na sportovních stadiónech. Bitky a výtržnictví jsou u těchto lidí hlavní náplní volného času a životním stylem. Tyto rvačky jsou jejich adrenalinovým sportem a v mnoha případech už samotný fotbal nehraje žádnou roli.

1.2.3. Hooligans v České republice

U nás se chuligánství ve větší míře začalo objevovat až v 90. letech. Od té doby na stadiónech roste množství výtržníků a s tím spojený počet bitek. Převažující věkové rozmezí chuligánů je 12 až 30 let. Celkové vzdělání fotbalových hooligans je obvykle na velmi nízké úrovni. Většinou mají základní nebo středoškolské vzdělání. Radikální fotbalový fanoušek s vyšším vzděláním má většinou nějakou významnou funkci ve skupině. Převážně je mluvčím nebo organizátorem a poskytuje informace a rozhovory. V České republice se většina chuligánů ztotožňuje s nacionálně-sociálními, rasistickými a xenofobními názory. Proto se do chuligánských skupin zapojili neonacisté a ultrapravicoví skinheadi. Fotbalová utkání jsou ze strany chuligánů často místem rasistických projevů. Rasismus se začal objevovat tam, kde na hřištích hráli např. černošští hráči.

V dnešní době má téměř každý prvoligový i druholigový fotbalový klub své chuligánské skupiny. Jen za posledních deset let jsou zaznamenány případy těžkých

zranění diváků, dokonce i několik případů úmrtí po fotbalových bitkách a potyčkách. V České republice, co do počtu incidentů, patří mezi nejagresivnější fanoušky příznivci Baníku Ostrava, AC Sparta Praha a Zbrojovky Brno.

1.3. Taktika organizovaného výtržnictví

Na fotbalových stadiónech vznikají potyčky a bitky převážně neorganizované. Nejčastěji fotbalový fanoušci stojí proti příslušníkům bezpečnostních služeb nebo proti policii. Naopak předem připravené a organizované bitky dvou znepřátelených skupin fanoušků vznikají mimo stadión.

1.3.1. Taktika výtržníků na stadionu

Fotbalový výtržníci se na stadiónech sdružují ve velkých skupinách. Jedním důvodem je pocit bezpečí v davu a druhým je anonymita. Běžně se nestává, že by se na stadionu popraly dvě skupiny znepřátelených fanoušků a to hned z několika důvodů. Hlavním z nich je rozdělení sektorů na hosty a domácí fanoušky. Tyto sektory jsou zpravidla co nejdál od sebe. Podstatnou roli hraje zamezení volného pohybu po stadionu pomocí plotů a bezpečnostních služeb, které hlídají fanouškovské sektory.

Existuje skupina chuligánu, kteří si říkají Ultras. Jde jim převážně o vytváření choreografie a s nimi spojené akce. Záleží jim převážně na pózování s vlajkami klubů, zpívání klubových písní, rozhazování barevných papírů, atd.. Vytvářejí pyrotechnická představení, ve kterých jde o nejlépe vypadající ohňostroj. Vše, co dělají, má upozornit na jednotu a sounáležitost těchto lidí s fotbalovým klubem. Ultras produkce je velice sledována a hodnocena ostatními kluby.

Nejběžnější a nejčastější projevy výtržnictví na stadiónech se projevují vulgárním skandováním, urážkami protivníkových hráčů, rasistickými urážkami hráčů tmavé pleti a také pálením soupeřových symbolů a vlajek. Na policii nebo bezpečnostní agentury pokřikují urážlivé hesla, nadávky a hází na ně kelímky s pivem. To všechno za účelem vyprovokovat je k bitce. Vážnějším projevem výtržnictví je ničení vybavení stadionu. Nejčastěji vytrháváním a následným házením sedaček po pořadatelích a členech soukromých bezpečnostních agentur. Dále vytrháváním a ničením plotů, dveří a zdemolováním toalet a dalšího vybavení stadionu. V tomhle případě demolici

soukromého majetku musí zamezit členové bezpečnostních agentur. Pokud situaci nezvládnou tak zasahuje Policie ČR.

Fotbalový chuligáni používají různé taktiky útoků. Převážně se hecují v davu a útočí ve skupinách. K útoku používají nejenom údery pěstmi a kopy, ale také improvizované nebo propašované zbraně přes osobní prohlídku u vstupu. V dnešní době si fotbalový chuligáni sdělují a líčí svoje zážitky z bitek proti členům bezpečnostních agentur a policii na internetových serverech.

1.3.2. Taktika výtržníků mimo stadion

V dnešní době plně moderních komunikačních a sdělovacích prostředků používají fotbalový chuligáni pro domluvu bitky Internet, webové stránky s přístupem přes heslo nebo mobilní telefony. Pomocí domluvy po mobilních telefonech lze rychle změnit místo bitky nebo udržovat mobilitu a akceschopnost. Těmto střetům mimo stadiony nelze zabránit. Tyto bitky se převážně odehrávají na odlehlých polích, loukách, hřištích, nejlépe bez pozornosti policie. Uskutečňují se před nebo i po samotném fotbalovém utkání. Tyto násilné střety se odehrávají především mezi dvěma skupinami vybraných chuligánů, kteří tvoří tzv. „tvrdé jádro“. Boj mívá předem domluvená pravidla. Většinou se nesmí používat žádné zbraně, nesmí se kopat do těch co už leží na zemi, lze se kdykoliv vzdát, atd.. Dodržování pravidel je velice záluďné, protože se přece jen jedná o rvačku agresivních jedinců a není zde přítomen žádný rozhodčí. Výsledek bitky se hodnotí podle celkové převahy jedné skupiny, ukořistěné trofeje, vlajky, šály a v neposlední řadě podle počtu zraněných. Výsledky jsou pak zveřejněny na internetových stránkách zabývající se touto problematikou.

Zabývali jsme se organizovanými střety mezi dvěma skupinami fotbalových fanoušků. Další forma střetů je při případech hospod a klubů, kde popíjí znepřátelená skupina chuligánů. Případy jsou nečekané a razantní. Bitka je vedena nejenom pomocí pěstí v bojích muže proti muži. Často se zde používají zbraně. Od ručních chladných zbraní až po vrhání židlí, těžkých pullitrů a dlažebních kostek. Jsou známé i případy těžkých zranění a smrti civilistů, kteří byli ve špatný čas na špatném místě.

Výsledky bitek jsou jako v předchozích případech zveřejňovány na internetových stránkách.

1.4. Technika a materiál organizovaného výtržnictví

Materiální vybavení tvrdého jádra fotbalových fanoušků je velmi rozsáhlé. Věnujeme se používání pyrotechniky a zbraní ze strany fotbalových výtržníků. Popisujeme také jejich taktiku.

1.4.1. Pyrotechnika

Používání pyrotechniky je obecně na fotbalových stadionech zakázané. Vzniká tu jeden veliký paradox. Každý jedinec vstupující na stadion je povinen projít osobní prohlídkou, kterou provádí soukromé bezpečnostní agentury. Hledají se a zabavují jakékoliv druhy zbraní, pyrotechniky a jiných nebezpečných předmětů. Po tomto náročném procesu však fotbalový klub dá chuligánům velké množství pyrotechniky pro jejich pyrotechnické představení. Tu pak samozřejmě zneužívají ve svůj prospěch do potyček a bitek.

Výtržníci nejčastěji vrhají po členech bezpečnostních agentu různé druhy pyrotechniky, která se jim povedla propašovat na stadion přes osobní prohlídku u vstupu. Ale také útočí pyrotechnikou, kterou dostali od fotbalového klubu. Dýmavnice používají pro maskování výtržnictví a k vyvolání všeobecného chaosu. Dále policie nevidí co se přesně v zakouřeném sektoru děje a nemůže také nafilmovat hlavní aktéry potyčky. Petardy házejí na hrací plochu po hráčích soupeřícího týmu, kterým hluk vyvolaný explozí ničí koncentraci na hru. Házejí je také na policii a členy SBS. Velké požáry v hledišti také vznikají při zapalování papíru a transparentů s ultras choreografií. Tyto papíry slepené k sobě mají někdy více než 100 metrů čtverečních a hoří velice dobře. Hooligans nepoužívají jen obyčejné petardy a dýmavnice, ale také vojenské světlice s termitovou náplní, které už popálily nemalé množství příslušníků soukromých bezpečnostních agentur. Jsou zaznamenány i případy úmrtí lidí po zásahu rachejtlí. Při každém fotbalové utkání jsou na stadionu přítomní hasiči. Většinou mívají hodně práce při hašení světlic a vybavení stadionu, které fotbalový výtržníci tak rádi zapalují.

1.4.2. Zbraně

Zbraně všeobecně slouží k zesílení útoku a nebo prodloužení dosahu útoku. Základní arzenál zbraní radikálních fotbalových fanoušku sahá od nožů malých i velkých,

pepřových i slzných sprejů, různých druhů obušků a ocelových boxerů. Nože a boxery jsou velice nebezpečné zbraně a způsobují vážná zranění. V krajním případě používají v boji sekery a násady od krumpáčů. Jsou zaznamenány i případy použití střelných zbraní. Často útočí improvizovanými zbraněmi. Pro boj samotný nosí těžké okované boty s ocelovou špicí. Samotný kop je velmi bolestivý a s ocelovou špicí má drtivý účinek. Velmi nebezpečné je pro člena SBS dostat takto okovanou botou kop do kolena nebo holeně. Na boty si někteří jedinci umisťují žiletky pro rozříznutí protivníkovy kůže. Dále používají k útoku speciální opasky s těžkou ocelovou sponou, šle a další různé předměty, které zesilují jejich útok.

1.4.3. Taktika výtržníků

Fotbalový výtržníci v naprosté většině případů útočí ve velké skupině. Od toho se odvíjí jejich taktika bojů. Většina fotbalových výtržníků nemá žádný kvalitní bojový výcvik, nechodí trénovat bojová umění či sporty a jsou spíše zvyklí na klasické hospodské rvačky.

V potyčce beze zbraní útočí pěstmi a to klasickými hospodskými háky a jednoduchými kopy. Dále se často napadeného snaží jednou rukou chytnout a druhou bouchat. Nebo se rozběhnou a útočí přímým kopem. To je veškerá paleta technik, kterou v bitkách používají. Většinou jsou tyto útoky špatně technicky provedené a příslušník SBS by měl i s poměrně krátkým tréninkem umět na ně správně reagovat. Hodně fotbalových výtržníků chodí do posilovny, jsou velcí, těžcí a svým zjevem budí respekt. Je jen pověrou, že všichni takoví lidé se umějí dobře prát. Pár dobře mířených ran a úderů od lidí trénujících boj je obvykle zastaví. Jednou z dalších útočných taktik je házení sedaček a vybavení stadionu po lidech z bezpečnostních agentur přítomných na fotbalovém utkání. Plastové sedačky nemají velkou razanci, aby moc ublížily při nárazu, ale mají poměrně ostré hrany. Mnohdy sedačky ještě částečně hoří a je potřeba si dát pozor na popáleniny. Dalším problémem je, že v místě kam sedačky dopadají se špatně chodí a členové bezpečnostních agentur musejí dávat pozor na další letící sedačky. Reagovat na pěstní útoky výtržníků a ještě dávat pozor kam šlapou aby neupadli je pro pracovníky SBS hodně náročné. Pád na zem v takové situaci může způsobit prolomení bariéry členů SBS skupinami výtržníků a nezvládnutí situace na stadionu. To mnohdy znamená pro členy SBS minimálně modřiny a v horším případě větší zranění. Největší síla radikálních

fotbalových fanoušků ale spočívá v početní převaze. Poměr výtržníků ku členům bezpečnostních agentur bývá více než 10:1. Navíc potyčky na stadionu bývají v poměrně malých a uzavřených prostorech. Výtržníci se snaží členy SBS zatlačit do kouta a obklíčit je. V těchto rvačkách bývají velké tlačence, kde početní převaha mívá téměř vždy navrch. Na tyto bitky nestačí běžní pracovníci SBS, ale je potřeba mít trénované lidi s ochranným vybavením a obrannými prostředky. Nejlepší strategie člena SBS v této situaci je držet se v hloučku s rozestupy maximálně deset centimetrů nebo v lepším případě být o sebe zapření rameny. Pomocí obranných prostředků si držet odstup alespoň na takovou dálku, aby je fotbalový výtržníci nemohli uchopit a vtáhnout mezi sebe. Téměř nikdy se v těchto situacích nelze vyhnout nějakému zásahu pěstí nebo kopem.

1.5. Závěr

Radikální fanoušci se často dopouštějí výtržností na fotbalových stadionech. Tito výtržníci ve většině případů útočí ve velké skupině na pracovníky SBS. Dav jim dodává pocit bezpečí a anonymity. V mnoha případech používají k útoku pyrotechniku a jiné improvizované zbraně. Výsledky bitek posléze zveřejňují na svých internetových stránkách.

2. VYBAVENÍ PRACOVNÍKA SBS

Pracovníci SBS se při výkonu své práce řídí zákonem §13 trestního zákona - Nutná obrana a dále §14 trestního zákona – Krajiní nouze. Ve své práci se věnují převážně §13 trestního zákona - Nutná obrana.

Členové SBS pracují s určitým materiálním vybavením. Důležité jsou pro ně ochranné a obranné prostředky, které jsou praktický jejich pracovní nářadí. Ochranné prostředky slouží k ochraně zdraví před zraněním. Obranné prostředky slouží k profesní obraně u členů SBS.

2.1. Právní podpora pracovníka SBS

Pro příslušníky bezpečnostních služeb je velice důležité znát právní prostředí ve kterém pracují.

2.1.1. Nutná obrana

„Nutná obrana dle § 13 trestního zákona: „čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný tímto zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku“.

Nutná obrana patří mezi tzv. okolnosti vylučující protiprávnost, tzn. skutek, který by byl za normálních okolností posuzován jako trestný čin a ten kdo takový skutek spáchá, by byl potrestán, je za splnění určitých podmínek beztrestný.

Podmínky nutné obrany dle § 13 tr.zákona:

1. útok ohrožuje společenské vztahy a zájmy chráněné tr. zákonem - život, zdraví, majetek, svobodu a čest:

- obránce může chránit své zájmy, ale i zájmy někoho jiného
- jedná se o útok člověka
- obrana vždy směřuje proti útočníkovi, je-li jich více, proti kterémukoli z nich
- nutná obrana není přípustná proti záměrně vyprovokovanému útoku
- musí se jednat o útok skutečný nikoli domnělý (nesmí jít o žert nebo hru)

2. útok přímo hrozí nebo trvá - nutná obrana není přípustná proti připravovanému útoku, který ještě bezprostředně nehrozí

- „přímo hrozící“ - který má bezprostředně nastat, není třeba, aby už začal, není třeba čekat.
- „trvajících“ - útok již uskutečňovaný ale ještě neukončený - např. útočník se zmocnil násilím věci a s kořistí odchází - odnášení kořisti je ještě útokem. Proti ukončenému útoku není nutná obrana přípustná.

3. přiměřenost obrany – „zjevně“ - očividně hrubý nepoměr ke způsobu útoku - na první pohled je jasné, že obrana k odvrácení útoku nebyla potřebná v takové intenzitě. Obrana musí být silnější než útok. Lze způsobit útočníkovi i větší škodu, než hrozila z jeho útoku, ale nesmí být mezi nimi hrubý nepoměr. Není nutno se omezit na pasivní odražení útoků a ustupování - lze i aktivní obrana, ale nestává se tím z obránce útočník. “[1]

2.1.2. Krajní nouze

„Krajinou nouze dle §14 trestního zákona: „čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému tímto zákonem, není trestným činem. Nejde o krajinou nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak, nebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil“.

Podmínky krajinou nouze dle §14 tr. zákona:

- odvrací se nebezpečí
- nebezpečí hrozí přímo, tj. bezprostředně
- nebezpečí nelze za daných okolností odvrátit jinak
- způsobený následek nesmí být zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil
- ten, komu nebezpečí hrozí, nemá povinnost ho snášet“ [2]

2.1.3. Porovnání nutné obrany a krajinou nouze

Porovnáme-li nutnou obranu a krajinou nouzi, pak zjistíme, že rozdíl mezi nimi je v příčině odvrácení útoku. V případě nutné obrany je odvrácen útok osoby, avšak u krajinou

nouze jsme vystaveni nebezpečí jinému než útoku člověka. Je to nebezpečí plynoucí z přírodních vlivů, energií, strojů, zvířat atd.

Další zásadní rozdíl mezi nutnou obranou a krajní nouzí je ve způsobeném následku. Zatímco jednání v nutné obraně připouští jakýkoli následek, jednání v krajní nouzi následek omezuje. Jednáním v krajní nouzi tedy nesmí vzniknout stejná nebo větší škoda nežli-ta, která hrozila.

2.2. Ochranné prostředky

Ochranné prostředky obecně definujeme jako předměty, které slouží k ochraně lidského zdraví při různých činnostech. V našem případě slouží k ochraně zdraví. Chrání tělo před údery, kopy, nárazy, popřípadě před účinkem zbraní ze strany výtržníků. Ve většině případů si musí člen SBS pořídit ochranné vybavení na vlastní náklady. Vybavení není zrovna nejlevnější, ale určitě by si každý měl pořídit helmu, suspenzor a chránič zubů. Tohle ochranné vybavení je nutný základ ochranných prostředků.

2.2.1. Ochrana hlavy

Helma slouží k ochraně hlavy. Hlavu považujeme za nejchoulostivější část těla a při konfliktu s fotbalovými fanoušky je nejvyšší riziko zranění hlavy. Ochrana hlavy je naprosto neodmyslitelná při zákrocích. Helma je vyrobena z materiálů, které nejlépe odolávají proti přímým nárazům. Vnitřek je vyplněn protišokovou vrstvou sloužící k rozložení energie při nárazu. Hledí je z nerozbitného organického skla a chrání nám obličej od brady až po čelo a hlavně oči. Konstrukce helem je vyřešena tak, že i při polití tekutou látkou jako je kyselina nebo benzín, nám nesteče nic na hlavu.

Obr. 1: Helma [3]

2.2.2. Chráníč zubů

Nezbytnou součástí ochranných prostředků je silikonový nebo gumový chráníč na zuby. Tento chráníč neposkytuje stoprocentní ochranu před úrazem zubů přímým nárazem. Poskytuje spíše protišokovou pomůcku před tzn. sevaknutím zubů a následným šokem. Z vlastní zkušenosti vím, že cvaknutí zubů o sebe je horší než samotný úder.

Obr. 2: Chráníč zubů

2.2.3. Suspensor

Další nepostradatelná ochranná pomůcka. Chrání rozkrok a genitálie před nárazem. V našem případě před tzv. fotbalovým kopem ze strany výtržníků do rozkroku. Zásah tímto kopem by vedl k úplnému vyřazení člena SBS z akce.

Obr. 3: Suspensor

2.2.4. Protiúderové rukavice nebo kožené rukavice

Doporučuji rukavice, které pokrývají celé prsty, než rukavice, které jsou pouze do poloviny prstů. A to z důvodu vlastní ochrany před krevní nákazou. V mnoha případech musí příslušník SBS manipulovat s lidmi, kteří jsou od krve. Obyčejné kožené rukavice zpevňují ruku a předchází roztrhnutí kůže na kloubech při úderu. Klouby a hřbety jsou u protiúderových rukavic opatřeny vycpávkami pro tlumení nárazů.

Obr. 4: Rukavice

2.2.5. Chráníč zad

Chráníče zad či „páteřáky“ chrání oblast zad téměř od krku až po kostrč a mají zesílení na ledvinách. Postačí snowboardové nebo motorkářské chráníče. Může se kombinovat i s ochranou ramen, loktů a předloktí. Ochrana zad je důležitá jak před údery a kopy, tak před létajícími předměty, jako jsou kameny či pивní láhve. V kombinaci s helmou jste téměř dokonale chráněni ze zadní části těla.

Obr. 5: Chráníč zad

2.2.6. Holenice a chrániče kolen

Tyto obranné prostředky chrání spodní část nohy od nártu až nad koleno. Kopy do noh jsou velice rychlé, tvrdé, poměrně snadno naučitelné a velmi bolestivé. Takový kop do kolena může být velmi ničující a způsobit až trvalé následky na zdraví. Proto doporučuji pořídit si holenice i chrániče kolen. Navíc, když kopete vy, zmenšujete si riziko úrazu své vlastní nohy. Pro náš případ postačí pouze holeni fotbalové nebo pro sjezd na kolech.

2.2.7. Oblečení

Bezpečnostní agentury si zakládají na dobře vypadající vizáži svých lidí. Uniformy mají všichni členové SBS stejné a většinou jsou černé barvy. Všichni mají dobře viditelný a jedinečný znak firmy. Některé agentury pořizují svým lidem specializované kombinézy a na to si oblékají doplňky jako taktickou vestu atd. Jiné mají uniformy poskládané z kalhot a bund vyhovující jejich potřebám. Nejdůležitější částí uniformy je obuv a taktická vesta. Boty musí být pohodlné a pevné. Někdy v nich musíte nachodit spoustu kilometrů nebo v nich strávit hodně času. Nejlepší jsou vojenské nebo policejní boty přezdívané „kanady“.

2.2.7.1. Taktická vesta

Taktické vesty jsou výstrojní doplňky pro nošení materiálu důležitého pro naši činnost. V různých modifikacích je používají policisté, vojáci, záchranáři, hasiči

a bezpečnostní agentury. Podle použití se volí druh vesty. Vesty mívají límeček obepínající krk z protišokového materiálu pohlcující nárazy. Využití kapes závisí na každém jednotlivci. V taktické vestě lze nosit mobilní telefon, peněženku, láhev s pitím, jídlo, malou lékárničku, chirurgické rukavice a vysílačku. Na vestě lze mít upevněnou tonfu připravenou k rychlému použití.

Obr. 6: Přední a zadní strana taktické vesty

2.3. Obranné prostředky

Obranné prostředky slouží všeobecně k sebeobraně. V našem případě k profesní sebeobraně před agresivními útočníky ze strany fotbalových výtržníků. Zabývat se budeme pouze tonfou, obuškem (gumovým i plastovým) a teleskopickým obuškem, a to ze tří důvodů. Jejich ovládání a použití je jednoduché, nevyžaduje dlouholetý trénink jako u bojových umění, bojových sportů nebo bojových systémů. Dále nepotřebujeme takové schopnosti a techniku, které jsou důležité k bojovému ovládání například nože nebo palné zbraně, vyžadující tvrdý výcvik a disciplínu. Platí ale, že tvrdý výcvik, dril, neustálé procvičování technik a fyzické cvičení obrovsky zvedají šance v reálném boji. A nakonec použití těchto prostředků proti člověku ve většině případů nekončí těžkými a trvalými následky na zdraví nebo smrtí. To téměř neplatí při použití již zmíněných nožů nebo palných zbraní. To je nejdůležitějším důvodem pro zavádění těchto obranných prostředků v průmyslu komerční bezpečnosti.

2.3.1. Teleskopický obušek

Teleskopické obušky se vyrábějí v mnoha variantách. Prvním kritériem je to, je li obušek vyroben z nekalené nebo kalené oceli. U obušků z nekalené oceli hrozí, že se při silném úderu mohou ohnout. Proto se doporučuje jen pro osobní obranu. Obušky z kalené oceli se vyznačují vysokou odolností při úderech a při ohýbání. Tento druh se doporučuje pro profesionální použití, neboť nehrozí ohnutí. Sekundární využití je např. vypáčení oken, dveří, mříží, atd. Povrchová úprava je černá nebo lesklá. Dále je rozdělujeme podle velikosti. Od nejmenších, které mají 40 centimetrů, až po největší 67 centimetrové. Hmotnost je od 0,4 kg až po 0,6 kg. Teleskopické obušky mají vroubkovanou gumovou rukojeť, sloužící k zabránění vytržení z ruky. Dále si můžeme pořídit různé příslušenství jako je: svítilna, zrcátko, poutko nebo spousty různých koncovek.

Teleskopický obušek má velké výhody. Lze jej rozevřít na plnou délku jediným švihnutím ruky. Ve složeném stavu je skladný, nepřekáží a je snadné jej dobře skrýt. S poměrně krátkým výcvikem získá člen SBS relativně velkou škálu technik, jak úderových tak blokovacích. Obušek lze snadno používat k úderům, tlakům a pákám. V porovnání s tonfou má teleskopický obušek méně a horších blokovacích technik, ale úderové techniky jsou s ním neúčinnější.

Obr. 7: Teleskopický obušek

2.3.2. Tonfa

Historie této zbraně sahá až do 15. století, kde byla používána japonskými vesničany při obraně proti ozbrojeným lupičům. Dříve bývala ze dřeva. Dnešní tonfy a obušky se vyrábějí z polypropylénu nebo polykarbonátu, který je velmi odolný proti přeražení. Její hmotnost se pohybuje okolo 0,5kg, avšak záleží na typu tonfy. Tonfa je víceméně obušek s kolmou rukojetí. To nám umožňuje používat větší paletu technik. Rukojeť i příčná rukojeť je vylepšena drážkami, které slouží k lepšímu uchopení, dále je vybavena hlavicí zabráňující vytržení z ruky. Pod příčnou rukojetí je vyztužená část tzn. srdíčko, která chrání klouby proti zranění a vyztužuje tonfu. Část tonfy, která se dotýká ruky a předloktí při držení za příčnou rukojeť, je zploštělá a slouží k roznesení nárazu na

vetší plochu. Z hlediska použití a technik je tonfa nejobsáhlejší a nejsložitější. V porovnání s obuškou vyžaduje delší výcvik. Po jeho zvládnutí má člen SBS schopnost používat vynikající, blokovací a krycí techniky, jak před různorodými údery tak před tvrdými kopy. Také můžeme využít celou řadu úderů, seků a bodnutí. Já osobně doporučuji tonfu pro její multifunkčnost. Můžeme se krýt, blokovat, udeřit nebo vytlačet dav.

Obr. 8: Tonfa

2.3.3. Gumový a klasický přímý obušek

Tyto druhy obušků jsou vyrobeny z polypropylénu nebo gumy. Hmotnost je okolo 0,3 až 0,4kg a jsou odolné vůči přeražení. Největší výhodou u obušků je krátký výcvik. Víceméně za jednu stranu se drží a druhou stranou se bouchá. Dobře se obuškem míří na části útočnickova těla, které chceme zasáhnout. Gumový obušek způsobuje jiný druh bolesti. Velká výhodou při použití gumového obušku je jeho nezvykle palčivě štiplavá bolest, která donutí útočníka k ústupu. Další výhodou je fakt, že nezpůsobuje drtivá zranění. Nevýhodou je, že s gumovým obuškem se téměř nejde krýt nebo blokovat rány. Tento obranný prostředek doporučuji všem nezkušeným nebo začínajícím příslušníkům SBS.

Obr. 9: Obušek

2.4. Závěr

Tím jsem shrnul doporučenou výzbroj příslušníka SBS. Při práci v bezpečnostní agentuře jsem já a téměř všichni mí kolegové měli výše popsanou výstroj a výzbroj. To je i důvod, proč jsme v našich řadách nikdy neměli vážnější zranění i při tvrdých potyčkách s fotbalovými výtržníky. Obranný prostředek si každý jedinec vybírá podle svých zkušeností a druhu kulturní akce.

I. PRAKTICKÁ ČÁST

3. CHARAKTERISTIKA ČINNOSTI PRACOVNÍKA SBS PŘI ZABEZPEČENÍ SPOLEČENSKÝCH AKCÍ

Všeobecně je činnost pracovníků SBS velmi rozmanitá. Na různých kulturních akcích jsou kladeny rozdílné nároky. Někdy práce probíhá v příjemném prostředí a je oddechová. To málokdy platí při zajišťování klidu na fotbalových utkáních. Zde musí být pracovník SBS bdělý, ostražitý a musí se umět rychle rozhodnout rozhodovat.

3.1. Základní taktické postupy

Znát teoreticky taktické postupy zaručuje vykonávat kvalitněji požadovanou práci. Totéž platí o znalosti lidského těla.

3.1.1. Úderové zóny

K lepšímu provedení zákroku přispěje příslušníkovi SBS znalost lidského těla. Měl by znát místa do kterých si může dovolit silněji udeřit bez větších rizik zranění výtržníka. Také by měl znát místa na lidském těle, do kterých může úder způsobit těžká zranění nebo v krajním případě smrt, zvláště při použití obranných prostředků, nejvíce pak u použití teleskopického obušku.

 Údery do červeně vyznačených míst mohou mít za následek až smrt.

 Údery do oranžově vyznačených míst mohou mít za následek těžké či trvalé zranění.

Z přední části těla jsou nejrizikovější údery do oblasti spánků, nosu, krku, na solar plexus, a do oblastí jater a genitálií. Těžce poranit můžeme do oblasti obličejové, klíčních kostí, hrudní kosti, oblasti srdce (po zásahu hrozí srdeční arytmie nebo kolaps), oblasti močového měchýře, zápěstních kůstek, kolen a nártních kůstek.

Obr. 10: Přední část těla

Ze zadní části těla je nejzranitelnější hlava, spodina lebeční, krční páteř, páteř po celé své délce, kostrč a v neposlední řadě ledviny. Dále musíme dávat pozor na klouby jako jsou lokty, kolena a kotníky. Jejich zlomení nebo prasknutí může mít trvale následky.

Obr. 11: Zadní část těla

■ Místa lidského těla schopná vydržet velmi silný úder.

■ Místa lidského těla vydržet středně silný úder.

Příslušník SBS by měl znát místa na lidském těle, která jsou schopna vydržet účinek silnějšího úderu. Nemůžeme poškodit životně důležitý orgán, ale přesto údery to těchto míst jsou velice bolestivé. Z přední strany těla tlučeme obuškem nebo kopeme nohou nejlépe na stehenní svaly, lýtkové svaly, na svaly ramenní a bicepsy. Úderem ruky se snažíme zasahovat oblast břicha a na hlavě odolnou čelní kost.

Obr. 12: Přední část těla

Na zadní stranu těla se snažíme vést úder na svaly na dolních a horních končetinách. Na hýždě a na široký sval zádový.

Obr. 13: Zadní část těla

3.1.2. Vzdálenost

Vzdálenost mezi útočníkem a obráncem rozdělujeme do tří druhů. Distanční, střední a krátká. Distanční vzdálenost je taková, aby nás protivník nemohl jakkoliv zasáhnout, aniž by se přemístil nebo použil zbraň. Protivníka si v této situaci držíme více jak 150cm od těla. Na střední vzdálenost nás může útočník udeřit nebo kopnout bez zkrácení vzdálenosti. Hodnota se udává v mezích 150 – 70 cm. Nejčastěji v této situaci využíváme úderových technik a kopů. V boji na krátkou vzdálenost dělí protivníky vzdálenost pod 70 cm. Útočník nás v této situaci může uchopit. Využíváme zde především úderu pěstmi, lokty, koleny, dále různé techniky pák a porazů.

3.1.3. Konfliktní situace

V našem případě vzniká tehdy, když hrozí útok od výtržníka. Snažíme se proto chovat podle taktických zásad. Musíme zvýšit pozornost a připravit si zbraň do obranné pozice. Mít vedle sebe spolupracovníky a postavit se na vhodné místo pro potyčku. Nejlépe na místo kde jde dobře manévrovat a mít zajištěnou cestu pro ústup. Nemít strategicky špatné postavení (např. být pod výtržníky, kteří jsou na schodech). Musíme používat nejvýhodnější obranné a technické prvky. V našem případě musíme držet

dostatečnou vzdálenost od útočníků (jinak nás mohou vtáhnout do rozvášněného davu výtržníků) a nenechat se napadnout z boku nebo zezadu. Nejdůležitější roli hraje opět výcvik, dovednosti a všeobecná kooperace členů SBS.

3.2. Rozšířené způsoby boje beze zbraně

Existuje spousta bojových umění, sportů či systému. Každý druh má odlišný styl pro provedení technik a řešení různých situací. Thajský boxer kope a bouchá, zatímco judista se snaží nasadit páku na nějakou končetinu. Já osobně preferuji celkovou komplexnost bojových umění a nedávno vzniklý druh bojového umění nazvané MMA (mixed martial arts). Je to kombinace všech nejúčinnějších technik v boji ve stoje a boji na zemi. Zde je popsán základ, který slouží jako manuál, pro začínající členy SBS.

3.2.1. Bojový postoj

Základem boje beze zbraně je nutnost správně stát. Tento bojový postoj nazýváme gard. Princip spočívá v postavení těla tak, abychom mohli co nejlépe reagovat na útočícího protivníka. Tento bojový postoj je v každém druhu bojového umění jiný. Kombinací všech těchto umění vznikl bojový postoj univerzální do všech situací. V bojovém postoji stojíme tak, že jednu nohu máme ve předu (záleží na každém jedinci, která noha mu vyhovuje více), druhou v zadu. Chodidla jsou od sebe vzdálená na šířku na šířku ramen. Kolena jsou mírně pokrčená a to ze dvou důvodů. Jednak se můžeme velmi rychle přemísťovat, uhýbat a zahajovat protiútok. Dokážeme také lépe absorbovat protivníkov kop do našich nohou. Ruce držíme v pěst v úrovni hlavy a žebra máme schovány pod lokty. Jednu ruku máme více vepředu (přední ruka), druhou více v zadu (zadní ruka). Pohled směřujeme na protivníkovu vrchní část hrudi a periferním viděním sledujeme celou jeho postavu.

Obr. 14: Základní bojový postoj

3.2.2. Údery

Údery pěstmi jsou nejčastěji používané techniky v soubojích a potyčkách. Jsou velice rychlé, tvrdé a bolestivé. Úderové techniky rozdělujeme podle způsobu provedení úderu. Není mým cílem vyjmenovat všechny úderové techniky, ale jen ty nejvíce použitelné. Platí pravidlo, že všechny údery mají začínat od uší. Protože si kryjeme hlavu a navíc údery tak získají největší razanci.

3.2.3. Přímý úder (jab, cross)

Jinak by se dal přímý úder nazvat direkt. Přímý úder pěstí je všeobecně považován za jeden z nejrychlejších úderů. Existuje dvojí provedení přímého úderu a to z přední (jab) nebo zadní (cross) ruky. Údery provádíme z bojového postoje, pěstí a po přímce na protivníka. Úder z přední ruky je rychlejší a slouží především k zaměnění protivníka nebo rozrážení jeho krytu. Dalo by se to přirovnat k bodnutí. Úder ze zadní ruky je zase velice tvrdý, ale nedosáhneme jím tak daleko. Proto je nejlepší použít kombinaci dvou

přímých úderů. Předním rychle rozrážíme a zadním tvrdým dorážíme. Platí pravidlo, když jedna ruka bouchá, druhá ruka je v krytu.

Obr. 15: Přímé údery z přední a ze zadní ruky

3.2.4. Hák (hook)

Je to boční úder, kdy pěst se pohybuje směrem na protivníka po oblouku. Snažíme se na protivníkovy zasáhnout bradu nebo volná žebra. Je to jeden z nejtvrdějších úderů pěstí. Existuje několik druhů provedení. Na krátkou a dlouhou vzdálenost. Dále na provedení z přední nebo zadní ruky. Poté na pásma lidského těla a to na hlavu nebo trup. Při úderu předním hákem vytáčíme přední nohu do směru úderu. To stejně platí i pro hák ze zadní nohy, kdy vytáčíme zadní nohu do směru úderu. Úder hákem provádíme rotací celého těla a ne jen máchnutím ruky. Nejlépe je hák používat opět v nějaké kombinaci úderů a to i s přímým úderem.

Obr. 16: Hák z přední a ze zadní ruky

3.2.5. Zvedák (uppercut)

Je to obloukový úder, ale na rozdíl od háku směřuje zesponu na protivníkovu čelist, břicho, nebo žebra. Při správném provedení a úspěšném zásahu má zničující účinek. Používá se na krátkou vzdálenost, protože ruka má v lokti svírat pravý úhel. Tento úder provádíme celým tělem, tím obrovský zvyšujeme jeho efektivitu. Zvedák je v boji poměrně těžké použít. Používá se na krátkou vzdálenost a až k tvrdému doražení protivníka. V potyčkách s fotbalovými výtržníky, kde vznikají velké tlačence a bojuje se na krátkou vzdálenost, se jeho využití zvětšuje hlavně při úderech na žebra.

Obr. 17: Zvedák

3.2.6. Kopy

Největší výhodou kopu je jejich velká účinnost a vzdálenost na kterou kop mohu uplatnit. Spousta výtržníků vede boj zcela neprofesionálně (nejsou vycvičeni), neřádají se periferně, proto kopy velice těžce blokují. Nejtvrdší a nejrychlejší kopy jsou na nohy a na úroveň pasu. Existuje obrovské množství kopů, ale zaměřuji se jen na ty v boji nejúčinnější. Provedení kopů je v každém bojovém umění trochu odlišné. Kopy holení jsou považovány za nejtvrdší, ale jsou pomalejší než švihové kopy nártem.

3.2.7. Přímý kop (front kick)

Jeden ze základních kopů. Japonci mu říkají mae-gery, v překladu mocný kop. Nazývá se také push-kick, odtlačující kop. Je jednoduchý, rychlý a tvrdý. Bohužel jde poměrně lehce vykrýt. Úderová plocha je chodidlová část, v nejlepším případě pata. Provedení je opět z přední nebo zadní nohy. Při provedení se snažíme zvednout koleno co nejvýše a při samotném kopu se nezakláníme. Kop je nejlépe opět maskovat nějakým pohybem. Vyplácí se zase kombinovat s údery. Nejlépe s výpadem předního direktu na

hlavu a následným přímým kopem na břišní část těla protivníka. Při potyčkách s fotbalovými výtržníky se používá nejvíce pro udržení vzdálenosti od rozvášněného davu.

Obr. 18: Přímý kop

3.2.8. Obloukový kop (low kick, round kick, high kick)

Jeden z nejvíce použitelných kopů vůbec. Je rychlý a hodně tvrdý. Špatně se odhaduje pásmo kam kopeme. Provedení je s rotací a silou celého těla, úderová plocha je konec holení kosti (člen SBS má většinou těžké boty, takže úderová plocha nehraje žádnou roli). Rozděluje se na pásma do kterých máme kopat. Nízký obloukový kop (v překladu také lowkick nebo legkick) kopeme na stehenní nebo lýtkové svaly. Tento kop způsobuje velký šok pro nervy a svaly v nohách. Je velice bolestivý a vyřazuje protivníka z boje, protože nemůže chodit. Obloukový kop (v překladu roundkick) kopeme na pas. Nejlépe míříme na spodní odkrytá žebra nebo přímo na protivníkovy ruce. Při správném provedení a kopu na ruce hrozí až zlomení rukou. Může také dojít k svalovému šoku a ruka přestane protivníka poslouchat. To nám samozřejmě vyhovuje. V případě kopu na žebra bude mít

protivník nejméně vyražený dech. To vede také k jeho zpomalení nebo vyřazení z boje. Vysoký kop (high kick) vyžaduje velmi poctivý trénink. Kopeme na hlavu, snažíme se zasáhnout holení na bradu (bok hlavy) a nártem na zadní část hlavy. Vysoké kopy na hlavu jsou v PKB zcela nepoužitelné, protože kop samotný není technicky lehce proveditelný. Navíc při potyčkách s fotbalovými výtržníky převážně dochází k velkým tlačenicím, kde jsou vysoké kopy zcela nevýhodné a těžko proveditelné.

Obr. 19: Obloukový kop na nízké a střední pásmo

3.2.9. Kop kolenem (knee strike)

Kop kolenem je velice tvrdý a rychlý, ale naproti tomu máme malou vzdálenost kam s ním můžeme dosáhnout. Rozdělujeme jej převážně podle technického provedení. Můžeme použít přímý kop kolenem. Kdy koleno směřuje rovně na protivníkovu břicho. Je to takové bodnutí kolenem. Dále máme zvedák kolenem, kdy zvedáme koleno kolmo vzhůru a zasahujeme protivníkovu hlavu. A v poslední řadě háky kolena, kdy koleno opisuje oblouk a zasahuje protivníkovy žebra. Stejně tak mohou útočit na protivníkovy stehna, z vnější nebo vnitřní strany. Ve stísněných podmínkách nebo v tlačenicích je kop kolenem velmi výhodný pro člena SBS.

Obr. 20: Kop kolenem

3.3. Používané způsoby boje se zbraní

Zbraně jsou těmi nejstaršími lidskými nástroji. Zbraň je nástroj, který slouží v boji za účelem zranění a poškození protivníka. V našem případě je používáme jako obranný prostředek nebo slouží k zastrašení fotbalových výtržníků. Navíc zbraně zvětšují dosah našeho útoku. Bezpečnostní agentury používají jako obranný prostředek tonfy a obušky. Existuje nepřehledná paleta technik pro použití tonfy. Cílem není popsat různorodé kombinace a údery tonfou, ale nejjednodušší (nejúčinnější) techniky pro člena SBS v potyčkách s fotbalovými výtržníky.

3.3.1. Způsob boje s tonfou

Tonfa je velmi dobrá a účinná zbraň. Jde s ním provádět mnoho úderových a blokovacích technik. Pro provedení konkrétní techniky je důležité tonfu správně držet.

3.3.1.1. *Základní držení tonfy*

Tonfu držíme za kolmou rukojeť tak, že máme krytou ruku od pěstí až po loket. Záleží na konkrétní situaci jestli máme ruku kolmo dolů nebo v krycí pozici s rukou před sebou.

Obr. 21: Základní držení tonfy

3.3.1.2. *Dírekt tonfou*

Z pozice základní držení tonfy můžeme provádět přímý úder na protivníka. Zasahujeme ho tvrdým zakončením tonfy. Tento úder je rychlý, nečekaný a hlavně jednoduchý. Můžeme ho rychle opakovat a lze s ním udržovat vzdálenost od výtržníků. Boucháme nejlépe do oblasti břicha, žeber a na bicepsy na ruku. Nesmíme mířit tímto úderem do obličeje, hrozí vyražení oka koncem tonfy.

Obr. 22: Direkt tonfou

3.3.1.3. Úder švihnutím tonfy

Tonfu držíme v základním držení. Následným prudkým švihnutím ruky provedeme obloukový úder koncem tonfy. Rukojeť se na protáčí v ruce. Švihnutí provádíme nejlépe mírně shora směrem dolů. Tento úder nemá moc velkou razanci a slouží spíše k demonstraci síly a zastrašení výtržníků. Snažíme se udeřit do oblasti ramen a bicepsu, nebo na ruce a předloktí. Nevýhoda je odskočení tonfy od výtržníka do nevhodné polohy a následný čas kdy opravujeme pozici tonfy opět do základního držení.

Obr. 23: Úder švihnutím tonfy

3.3.2. Obranné držení tonfy

Tonfu držíme jednou rukou za kolmou rukojeť a druhou rukou za tělo tonfy, které přečnává zhruba 2cm před ruku. Toto držení je velmi dobré pro blokování všech úderů a kopů, které na nás směřují. Můžeme pomocí tonfy v tomto držení snadno vytlačet výtržníky. Dále můžeme lehce použít jedno bodnutí a dva údery. A to na sebe ještě navazují do funkční kombinace.

Obr. 24: Obranné držení tonfy

3.3.2.1. *Bodnutí tonfou z obranného držení tonfy*

V boji s tonfou není nic jednoduššího než rychlé bodnutí tělem tonfy do protivníka. Toto bodnutí je rychlé a velice tvrdé, protože tonfu držíme pevně v obou rukou a bodnutí provádíme s přidáním celého těla. Bodáme nejlépe do protivníkových svalů na rukách a do ramen. Můžeme také zasáhnout protivníkovu žebra a oblast břicha. Toto bodnutí je velice tvrdé, musíme proto dávat pozor na choulostivější místa na výtržníkově těle.

Obr. 25: Bodnutí tonfou

3.3.2.2. *Úder rukojetí tonfy při obranném držení*

Úder provádíme nejlépe v kombinaci s bodnutím. A to z důvodu mírného zmatení protivníka, kdy ho bodnutím vyvedeme a míry a poté dostane tvrdý zakončující úder. Je to jeden z nejtvrděších úderů tonfou vůbec, protože ji držíme v obou rukách a samotný úder provádíme celým tělem. Úderová plocha je konec rukojeti tonfy. Trefujeme opět ruce a ramena. Vyvarujeme se úderu do hlavy nebo krku, zde hrozí těžká zranění protivníka.

Obr. 26: Úder rukojetí tonfy

3.3.2.3. Úder tonfou s dvojitým držením

V tomto případě držíme tonfu pravou rukou (pokud jsme praváci) za kolmou rukojeť a druhou rukou za rukojeť. Následným švihnutím provedeme úder koncem tonfy. Úder je pomalejší než klasické švihnutí tonfou, ale jeho účinek je větší. Tuto úderovou techniku tonfou používáme nejlépe v kombinaci s bodnutím a úderem rukojetí. Obrovskou výhodou je, že tato kombinace je lehce naučitelná, rychlá a tvrdá. Je tedy velice efektivní v boji. Navíc tato kombinace nejde lehce vykrýt ze strany výtržníků.

Obr. 27: Úder tonfou s dvojitým držením

3.3.3. Údery teleskopickým obuškem

Stojíme v bojovém postoji, obušek držíme v pravé ruce. Základní úderové techniky obuškem vyžadují krátký výcvik a vyznačují se svojí jednoduchostí v praktickém použití. Pro člena SBS není nic jednoduššího než se mírně napřáhnout a praštit do výtržníkového těla. Volíme úderové oblasti jako jsou horní končetiny, ramena a stehenní svaly. Člen SBS by se měl vyhnout všem složitějším technikám a volit obuškem jen obloukové údery. A to jen obloukový úder s vnějším švihnutím, v krajním případě z vnitřním švihnutím.

Obr. 28: Úder teleskopickým obuškem

3.4. Závěr

Znalost nejjednodušších a nejučinnějších technik nelze v boji ničím nahradit. Každý pracovník SBS by měl trénovat tyto techniky a dovednosti. Při cvičení s teleskopickým obuškem se lze v poměrně krátké době naučit velká škála technika a je ze všech zmíněných obranných prostředků vyloženě nejučinnější. To je velká výhoda teleskopických obušků. Ale jde s ním také těžce zranit nebo zabít výtržníka, pokud ho trefíme přímo do hlavy. Na to musíme dávat největší pozor.

4. NEJPRAVDĚPODOBNĚJŠÍ ZADRŽOVACÍ A ODVÁDĚCÍ TECHNIKY

Pracovníci SBS se mohou při plnění své práce dostat do situace, kdy musejí z určitého důvodu zadržet výtržníka. Tento úkon vyžaduje znalost zadržovacích technik a postupů. Po určitém tréninku lze zvládnout zadržet výtržníka v krátkém čase.

4.1. Technika beze zbraně

Existuje nepřeberné množství technik sloužících k zadržení výtržníků. Některé vypadají krásně, některé se skládají z mnoha pohybů a technik. Jiné vyžadují dlouhodobý výcvik. V boji se ovšem vyplatí jen používání těch nejjednodušších, nejrychlejších, popřípadě nejtvrdějších technik.

4.1.1. Zadržení pomocí škrčení

Žádné složitější chvaty nebo páky nejde provést bez tzn. navolnění. Jedná se o rychlý nečekaný úder, který má vyvést výtržníka z koncentrace a nám umožní provést konkrétní techniku. V našem případě můžeme nejdříve navolnit protivníka úderem levou rukou. Ihned následuje rychlý úder dlaní pravou rukou do výtržníkova levého ramene a levou rukou si jeho pravé rameno přitahují k sobě. Dochází tak k otáčení dotyčné osoby. V zápětí uděláme mírný úkrok doleva. A v tu samou chvíli pokládáme vřetení kost pravé ruky na výtržníkův krk. Dlaň pravé ruky pokládáme na biceps levé ruky a dlaň levé ruky položíme na protivníkovu zadní část hlavy. Vzniká tím tzn. kravata. Výtržníka přiškrtneme a prohneeme jej v zádech, aby nemohl klást žádný odpor. Škrčení je pro něj velice nepříjemná záležitost. Má stlačený krk a nemůže dýchat. Následně ho snadněji odvedeme na požadované místo.

Obr. 29: Zadržení pomocí škrcení

4.2. Technika s teleskopickým obuškem

Existují zadržovací techniky, pomocí kterých můžeme zadržet dotyčnou osobu s pomocí teleskopického obušku. Opět existují různorodé techniky. Já osobně preferuji pouze rychlé a účinné. V některých případech je zadržení výtržníka pomocí zbraně jednodušší, ale vyžaduje určitý výcvik.

4.2.1. Zadržení pomocí přitlačení obušku na hlavu nebo na krk

Toto je jedna z nejrychlejších a nejsnadněji proveditelných zadržovacích technik s pomocí teleskopického obušku. Výtržníka udeříme obuškem, aby ztratil koncentraci a chvilku zaváhal. Přistupujeme k němu přisunem mírně do naší levé strany. Teleskopický obušek mu přiložíme na krk a chytíme jeho druhý konec levou rukou. Přitlačíme obušek spolu s výtržníkovou hlavou na naši hrud'. Teleskopický obušek je z velmi tvrdého materiálu a při přitlačení na výtržníkův krk dochází k dušení a značné bolesti na krku. Posléze jej odvedeme na požadované místo. Dotyčná osoba je zcela zbavena chuti dále bojovat a nechá se bez nejmenšího odporu přemístit na potřebné místo. Tato technika zadržení funguje, i když se nám nepovede výtržníka přiškrtit na krku. Stačí mu teleskopický obušek přiložit kdekoliv na hlavu a přitáhnout rukama jeho hlavu na naši hrud'. Dochází tak velmi nepříjemným drtivým tlakům na protivníkovu hlavu. Je téměř jedno, jestli dotyčného svíráme přes bradu, spánek, ucho nebo jakoukoliv jinou část hlavy. Vždy je zbaven chuti odporovat nebo dále bojovat.

Obr. 30: Zadržení pomocí obušku

4.3. Technika provedená ve dvojici

Příslušníci SBS pracují převážně ve větším kolektivu. Může se stát, že při zabezpečení nějaké menší kulturní akce nebo nerizikových fotbalových utkání budou rozděleni do skupin a budou pracovat ve dvojici. Dvojice je minimálním počtem pro bezpečnost členů SBS. Mohou nastat různé případy kdy se navzájem mohou krýt nebo spolupracovat při bezpečnostních zákrocích. Pokud potřebují zadržet jednoho výtržníka a nehrozí jim nebezpečí napadení od ostatních skupin radikálních fotbalových fanoušků, mohou zadržet výtržníka pomocí vzájemné spolupráce. Má to spoustu výhod a samotné zadržení není příliš rizikové. Dva vycvičení členové SBS dokáží rychle a bez kompromisu zadržet a odvést výtržníka.

4.3.1. Zadržení ve dvojici

Existuje obrovské množství technik pro zadržení dotyčné osoby. Platí opět pravidlo, čím je technika jednodušší, tím máme větší šanci ji aplikovat nebo uspět. Velkou roli pro hladký průběh zadržení výtržníka hraje výcvik členů SBS a vzájemná sebranost a spolupráce. To vyžaduje určitou dobu, kdy spolu trénují a ne vždy jim tento čas bývá v bezpečnostních agenturách poskytnut.

Jeden ze dvojice členů SBS provádí zadržení pomocí škrcení (viz. kapitola 4.1. technika beze zbraně). Druhý člověk provádí zároveň páku na výtržníkovu zápěstí. A to tak, že chytá výtržníkovu ruku v oblasti zápěstních kostí, jeho loket si přikládá svou rukou na svou hrud', kde ji pořádně zafixuje proti nečekanému pohybu. Jednoduchým pohybem své druhé ruky na protivníkovu zápěstí mu způsobujeme bolest v zápěstním kloubu. V tuto chvíli není výtržník schopen žádné akce a můžeme ho přemístit na požadované místo.

Obr. 31: Zadržení ve dvojici

4.4. Závěr

V boji fungují jen nejrychlejší a nejsnadněji proveditelné zadržovací techniky. Žádná zadržovací technika nefunguje bez úderu, kterým vyvedeme protivníka z koncentrace. Po tomto uderu provedeme zadržovací techniku a protivníka pořádně k sobě sevřeme. V tuto chvíli není výtržník schopen žádné pořádné akce a můžeme ho kamkoliv přemístit.

ZÁVĚR

V dnešní době, kdy policie přestala zajišťovat klid na sportovních utkáních, si sportovní kluby musejí zajistit pořádek samy. A to dělají pomocí bezpečnostních agentur. Příslušníci SBS se při výkonu svého povolání často dostávají do rizikových a krizových situací. Proto to musejí být psychicky a fyzicky silní jedinci. A podle mého názoru musejí absolvovat příslušný výcvik a musejí mít chuť trénovat a zdokonalovat sebe sama. To se v dnešní době u SBS příliš neděje.

Při řešení problematiky boje, jsem popisoval mnou praxí prověřené techniky. Tyto techniky jsou jednoduše popsány a je k nim pro snadnější pochopení přiložen obrazový materiál. Ovšem pouhá encyklopedická znalost bojových technik nepředčí hodiny tvrdého tréninku těchto technik. Techniky doporučuji procvičovat pořád dokola, aby si je pracovník SBS zautomatizoval a kdykoliv správně a v jakékoliv situaci provedl. Mnou ukázané techniky lze lehce dát do kombinací, přičemž si tím rozšiřujeme jejich možnost použití. Návuk technik by se měl co nejvíce přiblížit realitě. To je podle mě jeden z velmi důležitých faktorů ovlivňujících kvalitu výcviku.

Členové SBS se neobejdou bez znalosti základní paragrafů jako je §13 trestního zákona - Nutná obrana a dále §14 trestního zákona – Krajní nouze. Další důležitá věc je znalost taktických zásad v krizových situacích. Znalost těchto věcí zkvalitňuje výkon práce, kterou pracovníci vykonávají.

Kombinací teoretických a praktických znalostí v bakalářské práci, jsou popsány základní informace pro začínající pracovníky SBS. S pomocí těchto znalostí se z nich mohou stát psychicky a fyzicky velmi silní a odolní jedinci, kteří budou svou práci vykonávat kvalitně a na profesionální úrovni.

ZÁVĚR V ANGLIČTINĚ

Nowadays police stopped ensuring peace during sport events so the sports clubs must ensure security by themselves. And they do it by using security agencies. Workers from the private security services often get into risk and critical situations when they are on duty. This is why they must be mentally and physically strong individuals. And in my opinion, they must have appropriate training and an appetite to train and improve themselves. This is not happening at the private security services.

Finding the best ways of fighting I described proven techniques from my own experiences. These techniques are simply described and images are attached for easier understanding. Even encyclopedic knowledge of fighting techniques is not better than a lot of hours of hard practice of these techniques. I recommend practicing these techniques over and over again to automate them and then they can be carried out in any situation. My techniques can be easily put into a combination and we expand their ability to use. Training techniques should be as much close to the reality as possible. This is the major factor affecting the quality of training.

Workers of the private security services must know the corresponding law such as Section 13 of the Criminal Code - Necessary protection and Section 14 of the Criminal Code - an extreme emergency. Another important thing is the knowledge of the tactical principles in the critical situations.

This knowledge improves the performance of work carried out. Combining theoretical and practical knowledge in the thesis describes the basic information for beginners in the private security services. With this knowledge they can become mentally and physically very strong and resistant individuals who will do their job well and on a professional level.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] *MujGlock: nutná obrana [online]. 2008[cit. 4.3.2009]. Dostupný z WWW: <http://www.mujglock.com/nutna-obrana.html>*
- [2] *MujGlock: krajní nouze [online]. 2008[cit. 4.3.2009]. Dostupný z WWW: <http://www.mujglock.com/krajni-nouze.html>*
- [3] *ARMYSHOP.CZ, s.r.o.: přilba protiúderová bezpečnostní [online]. 2008[cit.5.5.2009]. Dostupný z WWW: [http://www.armyshop.cz/foto.asp?strLang=&Pic=CepiceKlobouky/H400.jpg&PicName=Přilba protiúderová bezpečnostní](http://www.armyshop.cz/foto.asp?strLang=&Pic=CepiceKlobouky/H400.jpg&PicName=Přilba%20protiúderová%20bezpečnostní)*
- [4] *FIRST, R. BLAHUT, A. Sebeobranné modelové situace. 1. vyd. Praha: Policejní akademie, 1998. 78 s. Skripta 1057558.*
- [5] *KONEČNÝ, A. Sebeobrana a úpolová cvičení pro pokročilé. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 1997. 125 s. ISBN 80 – 7067 – 766 - x*
- [6] *LEBEDA, A. A. Sebeobrana. Sebeobranné umění pro každého. 3. vyd. Praha: Olympia, 1984. 377 s. 27 – 033 – 84.*
- [7] *LEVSKÝ, V. L. 500 chvatů sebeobrany. 2. doplněné vydání. Bratislava: Obzor, 1968. 314 s. 1120 / I – 66.*

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

PKB Průmysl komerční bezpečnosti.

SBS Soukromé bezpečnostní služby

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1: Helma [3].....	25
Obr. 2: Chráníč zubů.....	25
Obr. 3: Suspensor	25
Obr. 4: Rukavice	26
Obr. 5: Chráníč zad	27
Obr. 6: Přední a zadní strana taktické vesty	28
Obr. 7: Teleskopický obušek	29
Obr. 8: Tonfa.....	30
Obr. 9: Obušek.....	30
Obr. 10: Přední část těla.....	34
Obr. 11: Zadní část těla.....	34
Obr. 12: Přední část těla.....	35
Obr. 13: Zadní část těla.....	36
Obr. 14: Základní bojový postoj	38
Obr. 15: Přímé údery z přední a ze zadní ruky	39
Obr. 16: Hák z přední a ze zadní ruky	40
Obr. 17: Zvedák	41
Obr. 18: Přímý kop	42
Obr. 19: Obloukový kop na nízké a střední pásmo.....	43
Obr. 20: Kop kolenem	44
Obr. 21: Základní držení tonfy	45
Obr. 22: Direkt tonfou	46
Obr. 23: Úder švihnutím tonfy.....	47
Obr. 24: Obranné držení tonfy.....	48
Obr. 25: Bodnutí tonfou.....	49
Obr. 26: Úder rukojetí tonfy	50
Obr. 27: Úder tonfou s dvojitým držení.....	51
Obr. 28: Úder teleskopickým obuškem	52
Obr. 29: Zadržetí pomocí škrcení	54
Obr. 30: Zadržetí pomocí obušku	55
Obr. 31: Zadržetí ve dvojici	57

